نگاه

تحلیل جواد صالحی‌اصفهانی از دیروز و فردای اقتصاد ایران

برگشت استانداردهای زندگی ایرانیان یک دهه زمان می‌برد

● **عطنا:** دولت سیزدهم رسما کار خود را آغاز کرده و تیم اقتصادی هم کامل شده و حالا زمان عملی‌کردن شعارها و رفع مشکلات معیشتی مردم است. اما چه راهی برای این مشکلات وجود دارد؟ دراین‌باره جواد صالحی‌اصفهانی، استاد اقتصاد دانشگاه ویرجینیاتک، در این گفت‌وگو از راهکارهای خروج از مشکلات موجود می‌گوید و پیشنهادهایی را مطرح می‌کند. صالحی‌اصفهانی مدرک لیسانس اقتصاد خود را از دانشگاه لندن و مدرک فوق‌لیسانس و دکترای خود را از دانشگاه هاروارد دریافت کرده و درحال‌حاضر استاد اقتصاد در مؤسسه پلی‌تکنیک ویرجینیا در آمریکاست. او سابقه همکاری و تدریس با دانشگاه‌های آکسفورد و پنسیلوانیا را نیز در کارنامه دارد. صالحی‌اصفهانی یکی از اقتصاددانان مطرح ایرانی مقیم آمریکاست که مقالات بسیاری در نشریه‌های معتبری مانند اکونومیک‌ژورنال، ژورنال اقتصاد توسعه، توسعه اقتصادی و تغییر فرهنگی، ژورنال نابرابری اقتصادی، ژورنال بین‌المللی مطالعات خاورمیانه و مطالعات ایران منتشر کرده است. او در پاسخ به این پرسش که اولویت نخست اقتصادی دولت جدید چه باید باشد و چه راهکارهایی برای حل آن وجود دارد، می‌گوید: «نمی‌توان همه این مشکلات را هم‌زمان حل کرد و منطقی هم نیست که بخواهیم چنین فکر کنیم. حل بعضی از مشکلات مستلزم آن است که ابتدا موانع دیگر را از سر راه برداریم. به‌طور مثال تثبیت نرخ ارز پیش‌شرط سرمایه‌گذاری است که آن هم برای ایجاد شغل مورد نیاز است. تشخیص اینکه ایران با چه ترتیبی باید این اصلاحات و سیاست‌ها را لحاظ کند تا دوباره به رشد اقتصادی بازگردد، در صلاحیت من نیست، چون از نزدیک با مسائل مختلف اقتصاد ایران آشنا نیستم؛ اما وجود چند پیش‌شرط واضح و بدیهی است:

۱- دسترسی به اقتصاد جهانی: این به معنی جهانی‌شدن کامل و تمام‌عیار نیست و می‌توان به درجه‌ای از بهینه جهانی‌شدن کفایت کرد. از نظر من دسترسی به سیستم مالی جهانی مهم‌تر از صادرات نفت است؛ برای مثال از آنجا که بعضی از قدرت‌های صادرکننده نفت و به‌طور مشخص روسیه و عربستان سعودی، بازگشت ایران به بازار جهانی نفت را تهدیدی برای درآمدهای نفتی خود می‌بینند، بنابراین من صادرات نفت را در اولویت بعدی نسبت به دسترسی به سیستم مالی جهانی مانند سوییفت می‌بینم. متأسفانه دولت‌ها مشتاق دسترسی به بازار نفت هستند و بخش خصوصی خواهان دسترسی به سیستم مالی جهانی است؛ بنابراین در مذاکرات احیای برجام این ترتیب کار می‌تواند جای خود را به یکدیگر بدهد.

۲- اصلاحات بانکی: بانک‌های ایرانی باید دیون خود را پرداخت کنند و بیاموزند که در تعامل با بخش خصوصی از جایگزینی واردات و تجدید ساختارها حمایت کنند.

۳- حل مشکل کسری بودجه دولت با افزایش درآمد حاصل از فروش انرژی در داخل به نحوی که با هدفمندی یارانه‌ها نیز همراه باشد».

مشکل اصلی اقتصاد ایران که باعث ایجاد بحران‌های گفته‌شده است، چه بوده؟ صالح‌اصفهانی دراین‌باره هم می‌گوید: «مشکل اصلی تحریم‌های آمریکاست. زمانی که ایران می‌توانست در اقتصاد جهانی مشارکت داشته باشد، مانند سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰، رشد اقتصادی چهار تا پنج درصد در سال را به ثبت رساند. مشکلات دیگر مانند فساد و سوءمدیریت نیز مهم هستند و مانع از رشد بیشتر ایران می‌شوند؛ اما بدون تحریم‌ها وضع خیلی بهتر بود». پرسش اساسی بسیاری از کارشناسان و مردم ایران آینده شرایط اقتصادی است؛ اینکه شرایط باز هم بدتر خواهد شد یا اینکه روند بهتری در راه است؟ این اقتصاددان دراین‌باره هم توضیح می‌دهد: «امیدوارم ایالات متحده عاقلانه رفتار کرده و موضع خود را نرم کند تا ایران بتواند دوباره به توافق هسته‌ای بپیوندد. اگر چنین نشود، من گمان نمی‌کنم که شرایط ایران بدتر از دو یا سه سال گذشته شود. البته هزینه چنین شرایطی این خواهد بود که رشد اقتصادی ایران خیلی سریع‌تر از سه درصد نخواهد بود که این یعنی اینکه برگرداندن استانداردهای زندگی ایرانیان به ۱۰ سال گذشته یک دهه دیگر زمان خواهد برد که هزینه سنگینی است؛ بنابراین دولت باید دیگر موانع رشد اقتصادی که در بالا به آنها اشاره کردم، یعنی مشکلات نظام بانکی و کسری بودجه را از سر راه بردارد». این کارشناس اقتصاد در ادامه و در توصیه به دولت جدید ایران هم می‌گوید: «به رشد اقتصادی با اولویت بخش خصوصی متعهد باشید. اطمینان حاصل کنید که قیمت‌های بازار تحریف نشده و نتایج آن فقر را دامن نمی‌زند. بپذیرید که بدون هیچ‌گونه توافق با ۵+۱، بهبود روابط با همسایگان ایران دشوار خواهد بود. اطمینان حاصل کنید که ایران در مذاکرات برجام به‌عنوان طرف سرسخت و ناسازگار جلوه نکند. چنین خطایی می‌تواند توانایی ایران را در فرار از تحریم‌ها در صورت ابقای آنها محدود کند».

آثار کشف ابرمیدان گازی ایران در دریای خزر بر مناسبات بازار

گاز ایران به اروپا خواهد رسید؟

پاک‌سرشت، مشاور مدیرعامل شرکت ملی گاز: ورود ما به بازار اروپا خوشایند رقبا نیست

محمد آزاد: خبری که در میان اخبار مربوط به کابینه و رأی اعتماد به وزرا و طالبان گم شد، کشف یک میدان گازی عظیم واقع در دریای خزر بود؛ میدانی که «چالوس» نام دارد و گفته می‌شود توان تأمین ۲۰ درصد از گاز اروپا را دارد. به‌گفته «علی اصولی»، مدیرعامل شرکت نفت خزر، تخمین زده می‌شود که میدان چالوس دارای ذخایر گازی معادل یک‌چهارم میدان گازی عظیم پارس جنوبی یا حدود ۱۱ فاز آن است. اکتشاف این میدان دومین کشف گازی بزرگ ایران در یک سال گذشته است. مهر سال گذشته نیز اعلام شد میدان «ارم» در نزدیکی استان فارس کشف شده است که بر اساس محاسبات اولیه، حجم گاز درجا در این میدان بیش از ۱۹ هزار میلیارد فوت‌مکعب است که بیش از ۱۳ هزار میلیارد فوت‌مکعب آن قابل دستیابی است. این حجم تقریبا معادل یک فاز میدان گازی پارس جنوبی است. میزان ذخیره میعانات گازی این میدان ۳۵۰ میلیون بشکه است. اما کشف میدانی با حجم ذخایر میدان «چالوس» باید در صدر اخبار انرژی جهان قرار بگیرد. حجم ذخایر این میدان به اندازه‌ای است که مدیرعامل شرکت نفت خزر می‌گوید: «اگر براوردهای اولیه تأیید شود و موفقیت اکتشافی حاصل شود، با تشکیل قطب جدید گازی ایران در شمال کشور، امکان تأمین ۲۰ درصد از گاز مورد نیاز اروپا ممکن می‌شود». ۲۰ درصد از گاز اروپا را تأمین‌کردن کار کوچکی نیست و یک امتیاز استراتژیک محسوب می‌شود. عمده گاز اروپا از روسیه تأمین می‌شود و اروپا دهه‌هاست به فکر کاهش یا قطع این وابستگی است و به منابع دیگر فکر می‌کند. یکی از این منابع دریای خزر است که با کشف میدان گازی شاه‌دنیز در آذربایجان اروپا مشتری آن شد؛ میدانی که ذخایر آن بین ۵۰ تا ۱۰۰ میلیارد مترمکعب تخمین زده می‌شود که در قیاس با ۱۴.۲ تریلیون مترمکعبی «پارس جنوبی» رقمی محسوب نمی‌شود. اگر میدان جدید کشف‌شده در ایران یک‌چهارم پارس‌جنوبی هم باشد، باز چندین برابر کل ذخایر میدان «شاه‌دنیز» آذربایجان است. میدانی که از سال ۲۰۰۶ صادرات گاز به اروپا را آغاز کرده است و همین چند ماه پیش صادرات یک فاز دیگر از آن نیز به بهره‌برداری رسید. در زمان شروع به کار این میدان مقام‌های دو طرف می‌گفتند که روابطشان به سطح «استراتژیک» ارتقا پیدا کرده است. با توجه به اندازه ذخایر و توان بالقوه ایران برای صادرات گاز، روابط میان ایران و اتحادیه اروپا در زمینه گاز را می‌توان در سطح «تراژیک» طبقه‌بندی کرد. مسئله صرفا به امروز و تحریم‌های کنونی هم مربوط نیست. در زمان نبود تحریم نیز تمام پروژه‌های صادرات گاز ایران عقیم ماند؛ چه از «خط لوله اسلامی» که قرار بود با گذر از سرزمین‌های ناامنی همچون عراق و سوریه به مدیترانه و اروپا برود که طبیعتا عملی نشد و چه از آن طرف که خط لوله «صلح» بنا بود به پاکستان و هند برود و اکنون سال‌هاست روی زمین مانده است.

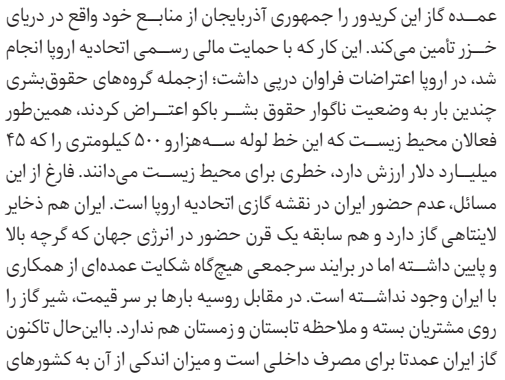

تراژدی انتقال گاز ایران به اروپا

مهم‌تر از همه ایران قرار بود به شبکه‌ای از خط لوله‌ها بپیوندد با نام «ناباکو» که نامش را از اپرای معروف «جوزپه وردی» وام گرفته بودند. این خط لوله قرار بود گاز چند کشور را از ارزروم ترکیه به پایانه بوم‌گارتن اتریش برساند. از این طرح شمار زیادی از کشورهای اتحادیه اروپا و همچنان ایالات متحده حمایت می‌کردند؛ چراکه آن را جایگزینی برای خط لوله «سوث‌استریم» می‌دانستند که گرچه غول ایتالیایی «انی» هم در میان اپراتورهای آن قرار داشت، پروژه‌ای روس‌محور بود و منبع گاز آن مسکو بود؛ درحالی‌که منبع اصلی گاز ناباکو در نسخه اولیه عراق بود و قرار بود در آن از گاز ترکمنستان، جمهوری آذربایجان و مصر هم استفاده بشود. پیشنهاد استفاده از گاز مصر را «رجب طیب اردوغان» مطرح کرد؛ همچنین استفاده از گاز ایران را. اما استفاده از گاز ایران، نظر به شرایط سیاسی، هم با مخالفت اتحادیه مواجه بود و هم ایالات متحده. البته از کارشکنی روسیه نیز نمی‌شود گذشت. مسکو با کل طرح مخالفت داشت. در هر صورت آگوست سال ۲۰۱۰ اعضای کنسرسیوم نابوکو، در نشست آنکارا رسما اعلام کردند که خط لوله گاز نابوکو از خاک ایران عبور نمی‌کند و در شرایط سیاسی فعلی، ایران از تأمین‌کنندگان گاز آن نیز نخواهد بود. ناباکو با اینکه یک نسخه بازنگری‌شده با نام «ناباکو-وست» هم برای آن ارائه شد، در نهایت با ترجیح خط لوله «ترنس آدریاتیک» که منبع گاز آن جمهوری آذربایجان بود، در ژوئن سال ۲۰۱۳ ملغی اعلام شد.

اتحادیه اروپا از سال ۲۰۰۸ اصلا یک طرح جامع‌تر برای واردات گاز از منابع جز روسیه تعریف کرد با نام «کریدور گاز جنوب». همکاران این طرح جمهوری آذربایجان، ترکیه، مصر، گرجستان، قزاقستان و عراق بودند. بنا بر این بود که با حل‌وفصل مشکلات سیاسی، ازبکستان و ایران نیز به این طرح بپیوندند. در سال ۲۰۱۵ کنفرانس «کریدور گاز جنوب» در دانشگاه هیوستون تگزاس برگزار شد و نمایندگانی از اتحادیه اروپا، ترکیه، جمهوری آذربایجان و (معلوم نیست چرا) ایالات متحده به ارائه دیدگاه‌های خود پرداختند. تا سال ۲۰۱۷ سه خط لوله عمده تشکیل‌دهنده این کریدور بودند: ۱) «خط لوله جنوب قفقاز»، ۲) خط لوله «ترنس‌آناتولی» که از خاک ترکیه می‌گذرد، ۳) خط لوله «ترنس‌آدریاتیک» که با گذر از آلبانی و یونان به ایتالیا می‌رسد. عمده گاز این کریدور را جمهوری آذربایجان از منابع خود واقع در دریای خزر تأمین می‌کند. این کار که با حمایت مالی رسمی اتحادیه اروپا انجام شد، در اروپا اعتراضات فراوان درپی داشت؛ ازجمله گروه‌های حقوق‌بشری چندین بار به وضعیت ناگوار حقوق بشر باکو اعتراض کردند، همین‌طور فعالان محیط زیست که این خط لوله سه‌هزار و ۵۰۰ کیلومتری را که ۴۵ میلیارد دلار ارزش دارد، خطری برای محیط زیست می‌دانند. فارغ از این مسائل، عدم حضور ایران در نقشه گازی اتحادیه اروپا است. ایران هم ذخایر لاینتاهی گاز دارد و هم سابقه یک قرن حضور در انرژی جهان که گرچه بالا و پایین داشته اما در برابند سرجمعی هیچ‌گاه شکایت عمده‌ای از همکاری با ایران وجود نداشته است. در مقابل روسیه بارها بر سر قیمت، شیر گاز را روی مشتریان بسته و ملاحظه تابستان و زمستان هم ندارد. بااین‌حال تاکنون گاز ایران عمدتا برای مصرف داخلی است و میزان اندکی از آن به کشورهای همسایه صادر می‌شود. طبیعی است که با چنین سابقه‌ای، کشف میدانی به این عظمت بازتاب جهانی چندانی نداشته باشد؛ درحالی‌که برای نمونه موفقیت ترکیه در کشف میدانی به‌مراتب کوچک‌تر دریای سیاه در ماه‌های گذشته سرخط خبر عمده خبرگزاری‌ها و مطبوعات اقتصادی و انرژی جهان شد. برای اطلاعات بیشتر درباره این مسئله با «سعید پاک‌سرشت»، مشاور مدیرعامل شرکت ملی گاز، تماس گرفتیم.

«امروز عصر طلایی گاز است»

همین مسئله آخر را از آقای پاک‌سرشت می‌پرسیم؛ چرا بازتاب جهانی این‌قدر کم است؟ شاید به این دلیل است که از منبعی رسمی منتشر نشده است و رسانه‌های خارجی خیلی نمی‌توانند روی آن حساب کنند. خبرگزاری‌های بین‌المللی خبر را فقط از منابع رسمی برمی‌دارند. سؤال را کمی کلی‌تر می‌کنیم؛ چرا وضعیت صادرات گاز ما به نسبت منابع این‌قدر کم است؟ چون مصرف داخلی ما خیلی زیاد است و گاز را عمدتا داخلی استفاده کرده‌ایم و کمتر به فکر صادرات بوده‌ایم. سهم گاز در ایران هم در بخش خانگی و هم در بخش نیروگاهی و صنعتی بسیار بالاست. تمرکز ما هم برای تأمین همین موارد بوده و سرمایه‌گذاری جهانی نکرده‌ایم؛ درصورتی‌که قابلیت تولید داریم که باید محقق بشود. برای نمونه ایالات متحده با وجود کمتربودن حجم ذخایرش برداشت بیشتری دارد. سهم برداشت ما نسبت به منابعمان چشمگیر نیست. می‌پرسیم چرا؟ هم دلایل فناورانه دارد و هم توسعه آن تا حدی به مسائل خارجی وابسته است. در نتیجه برداشت ما به نسبت منابع وضعیت مناسبی ندارد. این مسئله‌ای است که در این دوره باید به آن توجه شود. الان ما در عصر طلایی گاز هستیم و گاز منبعی زوال‌پذیر است و سرمایه‌گذاری برای فروش آن ارزش افزوده ایجاد می‌کند. یکی از دلایلی که جایگاه ما متناسب با منابع نیست، عدم مدیریت مصرف و مشکل بهینه‌سازی مصرف است. سؤال ما این است که مثلا چرا ما از پروژه ناباکو حذف شدیم؛ درحالی‌که ذخایر جمهوری آذربایجان قابل قیاس نیست؟ این کارشناس مسائل گاز معتقد است که بله، یکی از مسائل هم مسائل سیاسی است. بازار جهانی گاز باثبات و توسعه‌یافته است. ورود به این بازار قواعدی دارد که بازیگران باید رعایت بکنند. ما چون اصلا وارد این بازی نشده‌ایم طبیعتا مثل بازیگر هم با ما رفتار نمی‌کنند. برای نمونه بازار الان‌جی (گاز طبیعی مایع) بازیگران مشخصی داشت، اما آمریکا به عنوان بازیگر جدید به آن ورود می‌کند، چون قدرت سیاسی‌اش را دارد. ما الان بازیگر منطقه‌ای هم نیستیم؟ هستیم؟ ما الان نهایت با چند کشور منطقه سطح مشخصی از روابط را داریم که همین هم خوب است، ولی برای ورود به بازار جهانی گاز اولین شرط این است که باید منابع آماده داشته باشیم؛ درصورتی‌که موازنه گازی ما اکنون لب مرز است. خب طبیعی است که طرف مقابل هم روی گاز ما حساب نمی‌کند. صادرات به اروپا زیرساخت می‌خواهد و علاوه بر آن مدیریت مصرف که به آزادسازی منابع بینجامد. آیا این کارها را با تکیه بر داخل چه در سرمایه‌گذاری چه فناوری انجام داده‌اند؟ بله. در برخی زمینه‌ها فناوری داریم؛ برای مثال در برداشت و فراوری. اما مثلا برای الان‌جی، فناوری آماده نداریم. این تکنولوژی را کشورهای معدودی دارند و نمی‌توانیم با تکیه بر ظرفیت داخلی کاری انجام بدهیم. در نتیجه شریک خارجی می‌خواهد که هم فاینس کند و هم تکنولوژی بیاورد. سؤال دیگری که هست صدور گاز از طریق خط لوله است؛ چرا تاکنون نتوانسته‌ایم به این روش وارد بازارهای جهانی بشویم؟ ببینید! دردسر ما برای ورود به منطقه با خط لوله بسیار کمتر است. در خود کشور خطوط انتقال ما هیچ اشکالی ندارد و در این کار تجربه خوبی داریم و بسط آن به منطقه حداقل در میان‌مدت منطقی‌تر است تا نگاه به بازارهای جهانی. هم در تکنولوژی و هم سرمایه‌ای، مشکلی در این زمینه نداریم. مهم‌ترین مشکل ما حل معضل موازنه مصرف است. سؤال پیش می‌آید که ارزش سیاسی بازاری نظیر اروپا با بازار منطقه‌ای برابری می‌کند؟ خب اروپا بازار باثبات‌تری است و قطعا داخل‌شدن به آن برد بیشتری دارد، اما واقعیت است که در این زمینه ما رقبای جدی داریم که ورود ما به بازار خوشایندشان نیست... .

مثلا روسیه؟

بله.

چشم‌انداز مطلوب شما چیست؟

در اولین اقدام مدیریت مصرف باید دستور کار ما باشد. تا در بهینه‌سازی مصرف موفقیت پیدا نکنیم، نگاه به بازارهای خارجی بی‌مورد است. این کار هم باید از طریق تدوین و اجرای مناسب سیاست‌های قیمتی و غیرقیمتی باشد. در زمینه فناوری هم کارهایی هست که کاملا با توان داخلی و استفاده از تجربه کشورهای نزدیک‌تر...

مثلا چین؟

بله. ممکن است. ولی مثلا کارهایی هست که با آن خیلی فاصله داریم؛ برای نمونه فناوری‌های مربوط به الان‌جی.

به نظرتان وزیر نفت جدید قادر به انجام‌رساندن این امور هست؟

خیلی امیدواریم. ایشان هم اشراف کامل دارند و به دلیل قدرت تصمیم‌گیری هم دارند. خیلی امیدواریم که بتواند بر مشکلات فائق بیاید.

سرنوشت طرح توسعه دانشگاه تهران؛ ساکنان می‌مانند

پایانی بر یک سریال حقوقی ۲۰ساله

شرق: به نظر می‌آید نوبت به قسمت آخر سریالی دست‌کم ۲۰ساله رسیده و تکلیف طرح توسعه دانشگاه تهران مشخص شده است. در تازه‌ترین خبر، شورای عالی شهرسازی و معماری حکم به اتمام اجرای طرح توسعه دانشگاه تهران بعد از ۲۰ سال و ابقای ساکنان در پهنه‌های مختلط اداری-مسکونی داد. این ماجرا البته قصه‌ای طولانی دارد و تاکنون بارها آرای مختلفی مطرح شد که گمان می‌رفت پایانی بر این ماجرا باشد، اما قصه همچنان ادامه پیدا کرد. بر اساس گزارش‌های رسمی داستان طرح توسعه دانشگاه تهران از اواسط دهه ۱۳۷۰ شمسی با هدف «رفع کمبود فضاهای آموزشی دانشگاه تهران» مطرح و از اوایل دهه ۱۳۸۰ مراحل اجرائی آن با تملک بخشی از اراضی محدوده اطراف دانشگاه آغاز شد. این طرح که با اختصاص بودجه دولتی به آن آغاز شد و گمان می‌رفت که در مدت زمان کوتاهی اجرای آن شروع شود، اما پس از چند دهه و گذشت حدود ۲۰ سال به سرانجام نرسید و حالا به نظر می‌آید رأی نهایی به خواسته ساکنان محدوده احترام گذاشته است. در تازه‌ترین خبر «فرزانه صادق‌مالواجرد» معاون شهرسازی و معماری وزارت راه و شهرسازی و دبیر شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری درخصوص طرح ساماندهی دانشگاه تهران را به شهردار، استاندار و رئیس شورای شهر تهران ابلاغ کرد که در متن آن آمده است: «شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در جلسه ۲۱ تیر ۱۴۰۰ پیرو مصوبه ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۸ خود درخصوص طرح ساماندهی پیرامون دانشگاه تهران و دانشگاه علوم پزشکی تهران و در راستای سیاست‌های کلان نظام در رسیدگی و توجه جدی به حقوق مالکانه شهروندان و اهداف تخصصی برنامه‌ریزی شهری کشور موضوع را مجددا مورد بررسی قرار داد. با عنایت به اینکه علی‌رغم گذشت بیش از دو سال از صدور مصوبه قبلی و مکاتبات و پیگیری‌های متعدد دبیرخانه شورای عالی با شهرداری تهران و همچنین با دانشگاه مذکور و عدم دریافت طرح اصلاحی با رعایت چارچوب‌های مندرج در مصوبه ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۸ از آنجا که بر اساس مصوبه سال ۱۳۸۲ هیئت دولت تعیین محتوای طرح ملاک اقدام در محدوده مورد نظر علی‌الاطلاق به شورای عالی شهرسازی و معماری ایران واگذار شده است؛ لذا به جهت تعیین تکلیف مالکان و ساکنان این محدوده پس از قریب به ۲۰ سال و بر اساس بررسی‌های کمیته‌های تخصصی این شورا و سایر ملاحظات و موارد قانونی و تخصصی مقرر می‌دارد:

۱. با توجه به اینکه مجموعه قطعاتی که در طی این سال‌ها به طور کامل به تملک دو دانشگاه درآمده‌اند از نظر این شورا، پاسخ‌گوی انواع نیازهای آموزشی، پژوهشی، درمانی و فعالیت‌های دانش‌بنیان دو دانشگاه مزبور می‌باشند، لذا کلیه برنامه‌ها و پروژه‌های مدنظر دو دانشگاه را با رعایت ضوابط ملاک عمل طرح تفصیلی و تبعیت از فرایندهای نظام مدیریت شهری به این قطعات محدود می‌گردد. کلیه این قطعات به عنوان کاربری تثبیت‌شده «علوم تحقیقات و فناوری» یا «درمانی» تحت پهنه چهار کدی S لحاظ گردد.

۲. تهیه طرح تفصیلی (حداکثر ظرف مدت دو ماه) توسط شهرداری تهران برای کل پهنه متأثر، متناسب با پهنه‌های عمومی طرح تفصیلی تهران در قالب پهنه‌های چهارگانه (R, M, S, G) با تأکید بر تداوم سکونت در محدوده مورد نظر به عنوان پهنه عام و اختلاط سکونت و فعالیت در مجاور محورهای اصلی و تأمین و تثبیت خدمات پشتیبان سکونت با رعایت ملاحظات اساسی زیر:

۳. در قطعاتی که به طور کامل به تملک دانشگاه درنیامده‌اند، استقرار شرکت‌های دانش‌بنیان و واحدهای فناور غیرتولیدی با رعایت شرایط مندرج در مصوبه ۲۵ شهریور ۱۳۹۸ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران با موضوع «ضوابط مکان‌یابی و استقرار شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان...» (و به‌طور مشخص جدول مربوط به بند «ج» ماده ۳ مصوبه مذکور) امکان‌پذیر است.

۴. کلیه قطعات خدماتی پشتیبانی سکونت موجود در محدوده تحت پهنه‌های مشخص چهار کدی S تثبیت می‌گردد.

۵. سایر اراضی بالای یک هکتار واقع در محدوده تحت لایه اراضی ذخیره نوسازی تعیین و ارجاع هرگونه اقدام در آنها صرفا بر اساس دستورالعمل تدقیق، شناسایی و بهره‌برداری اراضی ذخیره توسعه نوسازی موضوع صورت جلسه شماره ۵۸۹ کمیسیون ماده ۵ تهران در تاریخ ۲۹ مهر ۱۳۹۸ امکان‌پذیر است.

۶. ساختار کلی شبکه معابر موجود در محدوده به طور کامل حفظ می‌گردد.

۷. رعایت ضوابط مربوط به حریم درجه یک و دو اثر ثبتی دانشگاه، خاصه ضوابط ارتفاعی آن (۱۲ متر در حریم درجه یک و ۲۰ متر در حریم درجه دو) با رعایت حقوق مالکانه الزامی است.

این مصوبه از تاریخ ابلاغ تنها ملاک عمل و اقدام در محدوده مذکور است». با این مصوبه به نظر می‌آید این سریال حالا به پایان خود نزدیک شده و دست‌کم ساکنان حوالی دانشگاه تهران که در این سال‌ها در خانه خود باقی مانده‌اند، در آینده از گزند این طرح توسعه در امان خواهند بود.

خبر

سیگنال مثبت تیم رئیسی به بورس صعود ۲۵ هزار واحدی شاخص

● **شرق:** از روزی که ابراهیم رئیسی پا به پاستور گذاشت، بازار سرمایه ایران روند به نسبت مثبتی را پیش گرفت و در اولین روز پس از تأیید کابینه در مجلس هم شاخص ۲۵ هزار واحد صعود کرد. دیروز شاخص کل در بازار بورس ۲۵هزارو ۵۵۵ واحد افزایش داشت که در نهایت شاخص در کانال یک‌میلیون‌و ۵۷۵ هزار واحدی به رشد خود ادامه داد. در معاملات دیروز بیش از ۱۲میلیاردو ۳۴۲ میلیون سهم، حق تقدم و اوراق بهادار به ارزش ۱۱۴هزارو ۳۴۰ میلیارد ریال دادوستد شد. همچنین شاخص کل (هم‌وزن) با ۱۱هزارو ۱۴۹ واحد افزایش به ۴۶۷هزارو ۵۰۷ واحد و شاخص قیمت (هم‌وزن) با هفت‌هزارو ۳۵ واحد رشد به ۲۹۴هزارو ۹۹۹ واحد رسید. علاوه بر این در بین همه نمادها، گروه مدیریت سرمایه‌گذاری امید (وامید) با هزارو ۵۹۷ واحد، گسترش نفت و گاز پارسیان (پارسان) با هزارو ۳۶۴ واحد، معدنی و صنعتی چادرملو (کچاد) با هزارو ۱۹۱ واحد، پالایش نفت اصفهان (شپنا) با هزارو ۱۷۵ واحد، سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی (شستا) با هزارو ۲۷ واحد، فولاد مبارکه اصفهان (فولاد) با هزارو ۲۳ واحد، پالایش نفت تهران (شتران) با ۹۳۵ واحد، ایران‌خودرو (خودرو) با ۸۲۸ واحد، مقابل صنایع پتروشیمی خلیج فارس (فارس) با ۷۸۷ واحد و ملی صنایع مس ایران (فملی) با ۶۴۸ واحد تأثیر مثبت بر شاخص بورس داشتند. دیروز همچنین شاخص فرابورس نیز بیش از ۴۱۰ واحد افزایش داشت و روی کانال ۲۲هزارو ۷۲۸ واحد ثابت ماند که نشان می‌دهد این نماگر از ابتدای سال با ۲۶ درصد رشد روبه‌رو شده است. همچنین در این بازار چهارمیلیاردو ۴۸۹ میلیون برگه سهم به ارزش ۸۱هزارو ۶۹۲ میلیارد ریال دادوستد شد. این وضعیت صعودی بازار را می‌توان سیگنال دولت سیزدهم به بازار سرمایه دانست و حالا همه شواهد از ماه‌عسل بورس و دولت سیزدهم حکایت دارد؛ هرچند باید دید در روزها و ماه‌های آتی بازار سرمایه ایران به چه سمتی می‌رود.

اولین خواسته خاندوزی از بانک مرکزی

● **ایسنا:** وزیر امور اقتصادی و دارایی گفت: یکی از موارد مطرح‌شده در جلسه با مسئولان گمرک در بازدید از گمرک فرودگاه امام خمینی(ره)، انتقال برخی داده‌های ارزی بود که تسریع آنها موجب سرعت‌بخشیدن به ترخیص کالاها می‌شود؛ بنابراین از رئیس کل بانک مرکزی می‌خواهم تا انتقال این داده‌ها را به صورت برخط و آنلاین در دستور کار بانک مرکزی قرار بدهند. احسان خاندوزی در حاشیه بازدید از گمرک فرودگاه بین‌المللی امام خمینی(ره) در جمع خبرنگاران اظهار کرد: در این جلسه درباره برخی از نارضایتی‌ها و مشکلات در زمینه گمرک با حضور رئیس کل گمرک و رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز تصمیماتی گرفته شد که نکته اول این تصمیمات به تسریع ترخیص محموله‌های دارویی مربوط می‌شود که در تماس با وزیر بهداشت قول مساعد از سوی ایشان داده شد تا این اتفاق در گمرک رخ بدهد. وی افزود: نکته دوم، انتقال برخی داده‌های ارزی است که تسریع آنها موجب سرعت‌بخشیدن به ترخیص کالاها می‌شود که از رئیس کل بانک مرکزی می‌خواهیم تا انتقال این داده‌ها را به صورت برخط و آنلاین در دستور کار بانک مرکزی قرار بدهند. وزیر اقتصاد درباره معطلی مردم و نارضایتی‌هایی که در زمینه رجیستری گوشی همراه در ورود به کشور مواجه بودند، گفت: در این راستا مقرر شد تا سازوکار رویه رجیستری و پرداخت گمرکی‌ها به شکل برخط به نحوی تغییر کند که مستلزم معطلی مسافران ورودی کشور نباشد. خاندوزی بیان کرد که تعیین تکلیف اموال تملیکی و کالاهای متروکه در گمرک مستلزم برگزاری جلسه مستقلی است که بعد از برگزاری جلسه با رئیس سازمان اموال تملیکی نتیجه آن اعلام خواهد شد.

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی و یک مرحله ای شماره ۴۰۰/۰۲/ف‌ق‌ک

خدمات تهیه و تأمین مواد اولیه غذایی، طبخ، توزیع و سرو سه وعده غذا (صبحانه، ناهار و شام) جهت کارکنان شرکت در منطقه کیش

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران

شناسه آگهی ۱۱۸۰۷۹۱ نوبت اول

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی **"خدمات تهیه و تأمین مواد اولیه غذایی، طبخ، توزیع و سرو سه وعده غذا (صبحانه، ناهار و شام) جهت کارکنان شرکت در منطقه کیش" مناقصه شماره ۴۰۰/۰۲/ف‌ق‌ک** را برای مدت دو سال از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا تهیه لیست پیشنهاددهندگان دارای صلاحیت، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir به شماره فراخوان ۲۰۰۰۰۹۴۰۷۶۰۰۰۰۰۳ انجام خواهدشد. لازم است پیشنهاددهندگان در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند.

الف: مدارک لازم جهت شرکت در ارزیابی کیفی:

۱ - اساسنامه شرکت.
۲ - آگهی های ثبت، تأسیس وتغییرات روزنامه رسمی.
۳ - دارا بودن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی معتبر الزامی است.
۴ - ارائه گواهینامه معتبر تشخیص صلاحیت از وزارت تعاون،کار و رفاه اجتماعی با موضوع خدمات .

ب: سایر شرایط:

۱ - توانائی ارائه ضمانتنامه "شرکت در فرآیند ارجاع کار" به مبلغ ۷.۱۹۶.۰۰۰.۰۰۰ ریال (هفت میلیارد و یک صدو نود و شش میلیون) ریال و انجام تعهدات قراردادی طبق ضوابط کارفرما در صورت برنده شدن.
۲ - توانائی ارائه ضمانتنامه "انجام تعهدات" به میزان ۱۰٪ مبلغ کل قرارداد و نیز کسر ۱۰٪ از هر یک از پرداختهای قراردادی جهت تضمین "حسن انجام کار".
۳ - داشتن امکانات، توانایی و تخصص در موضوع مناقصه و کسب حداقل امتیاز ارزیابی کیفی لازم.

تاریخ انتشار فراخوان در سامانه: ۱۴۰۰/۰۶/۱۰
مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی: لغایت مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۲۰
مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: مورخ ۱۴۰۰/۰۷/۰۳
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گذار: جزیره کیش ، برج صدف ، طبقه ۱۱ ، شرکت نفت فلات قاره منطقه کیش تلفن ۰۷۶۴۴۴۵۳۰۳۰ - ۰۷۶۴۴۴۵۳۰۰۹
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:
مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران